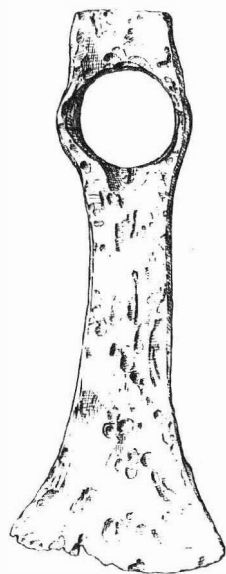

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1978

BRNO 1980

STOPY LATÉNSKÉHO SÍDLIŠTĚ V OLOMOUCI - NEMILANECH

/okr. Olomouc/

Vít Dohnal, Krajské vlastivědné muzeum, Olomouc

/Obr. 10 /

Při odvodňování polí na jihozápadním okraji Nemilan byly porušeny pravděpodobně sídlištní laténské objekty. Lokalita leží na západním okraji údolní nivy řeky Moravy, pod vysokým sprašovým svahem, který od západu lemuje údolí Moravy. Meliorované pozemky leží asi 300 - 400 m východně od viaduktu na železniční trati Olomouc - Nezamyslice. Z odvodňovacích rýh se dostaly na povrch spolu s černou hlínou střepy /obr. 10: 3-13/, zvířecí kosti a také menší úlomky železných strusek. Kromě laténské keramiky pochází z těchto míst i okrajový střep z menší lengyelské misky /obr. 10:1/ a střep z podhrdlí větší žluté nádoby patrně středo- nebo mladobronzového stáří, který je zdobený řadou důlků a malým plastickým přidržovadlem /obr. 10:2/. Podrobnější průzkum naleziště nemohl být proveden, neboť na nálezy se přišlo teprve až po zahrnutí odvodňovacích rýh při náhodném povrchovém sběru.

Nová lokalita je zajímavá především svojí polohou v nevelké vzdálenosti od známého kostrového hrobu s pseudoantropoidním starolaténským mečíkem /R. Smetana, ZPP II 1938, 80; J. Skutil, Nález laténského hrobu v Nemilanech, ČVSMO 54 1941, oddíl duchovědný, 14-16; J. Filip, Keltové ve střední Evropě, Praha 1956, 403/, který byl zachráněn asi 2 km severně od nynějších nálezů, v hliníku městské cihelny, na úpatí téhož sprašového svahu nad údolím řeky Moravy.

Spuren einer latènezeitlichen Siedlung in Olomouc-Nemilany /Bez. Olomouc/. Durch Lesefunde auf den Feldern südwestlich von Nemilany wurde festgestellt, dass hier offensichtlich latènezeitliche Siedlungsobjekte sind, die bei der jüngst durchgeführten Melioration gestört wurden. Die neue Lokalität liegt am Rande der Talauwe des Flusses Morava, ca 2 km südlich von dem älteren Fund des bekannten atlantènezeitlichen Körpergrabes mit pseudoanthropoidem Schwert /J. Filip, Keltové ve střední Evropě, Praha 1956, 403/.

SÍDLIŠTĚ Z POČÁTKU DOBY STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ A Z HALŠTATSKÉHO OBDOBÍ V DRYASICÍCH

/okr. Vyškov/

Čeněk Staňa, AÚ ČSAV Brno

/Obr. 11, 12 /

Při výstavbě čtyřproudové státní silnice mezi Olomoucí a Vyškovem byla zahájena v druhé polovině listopadu 1978 skrývka ornice severovýchodně od obce Drysice, okr. Vyškov. V pátek 24.11. 1978 oznámil p. V. Knap z Drysic Archeologickému ústavu ČSAV v Brně, že se tam pod ornici objevily archeologické objekty. Hned následující den se na naleziště dostavil referent. Kromě prohlídky celé nově odkryté plochy provedl za pomoci V. Knapa, jeho vnuka a dalších dvou členů místního vlastivědného kroužku záchranný výzkum dvou sídlištních objektů. Výzkum byl neobyčejně ztížen vlhkým, mlhavým, až mrazivým počasím. V neděli 26.11. nápadl sníh, který zůstal ležet ve vysoké vrstvě, takže znemožnil jakýkoli další výkop. V lednu 1979 byla plocha, na níž se při povrchovém průzkumu jeví další objekty, překryta navážkou tělesa silnice. Z důležité lokality tak zůstává torso, které bude možno doplnit, až bude někdy silnice přeložena.

Asi 500 m sv. od Drysic v polní trati "Radlicuse dolní" se terén mírně svažuje sv. a v. směrem k drobnému potůčku, jenž polohu ohraničuje. Přibližně od 7,7. km nové silnice k severovýchodu, mírně napříč při středu vozovky, táhl se pás narušených sídlištních objektů. Po prozkoumání dvojice nejzápadnějších a sesbírání několika střepů z povrchu nejbližšího vedlejšího je možno předpokládat, že tam v řadě vedle sebe mohlo být 8 - 10 chat z počátku doby stěhování národů. Asi o 10 - 15 m východněji, níže na svahu byly stopy po jamách z halštatského období.

Pozoruhodné poznatky přinesl výzkum dvou objektů v západní polovině budoucí silnice několik metrů na jih od výše zmíněného 7,7. km. Blíže ke středu vozovky ležela chata obdélníkovitého půdorysu, s jvv. stěnou při sv. rohu poněkud zkosenou, o rozměrech 400 x 235 cm, s podélnou osou ve směru SZZ - JVV. Do žlutkového podloží se zahlubovala na szz. straně asi 40 cm, na protilehlém

konci, níže na svahu, jen 25 cm. Stěny jámy byly kolmé, podél stěn se v zásepě vyskytovaly uhlíky. Výplň jámy tvořila tmavě hnědá, místy šedohnědá, popelovitá, poblíž pece až popelová, bělavě šedá vrstva. V zásepě byly drobnější kameny. Zlomky mazanice, soustředěné hlavně v sz. čtvrtině jámy, nepochybně souvisely především s hliněnou pecí. Její dno o vnitřním průměru asi 80 cm se zahlubovalo cca 10 cm pod dno chaty v sz. rohu. Na dně pece ležela 5-10 cm silná, černavá, popelovitá vrstva s množstvím uhlíků. Pec se při rohu do ssv. stěny chaty obloukovitě zahrávala až 20 cm hluboko. Podložní žlutka ve stěně tohoto zářezu byla do červena propálena, vertikálně lehce ven prohnuta. Dochované stopy naznačují, že šlo pravděpodobně o hliněnou kopulovitou pec kruhového půdorysu. Při výzkumu této chaty se nám nepodařilo objevit žádnou kúlovou jamku. Z jámy jsme získali střepy z počátku doby stěhování národů, hliněný přeslen, tři železné zlomky, zvířecí kosti, uhlíky a mazanici. Některé zlomky mazanice byly škvárovitě přepáleny.

Necelých 5 m západně od chaty se 50-60 cm do podložní spraše zařezávala okrouhlá jáma / Φ 100 x 120 cm /, jejíž stěny byly lehce vypouklé, dno rovné. Zásep tvořila tmavě hnědá hlína. Také tato jáma poskytla střepy z 1. pol. 5. století n.l. - z nich bylo možno rekonstruovat hrncovitou nádobu, dále zvířecí kosti, mazanici, zlomek kamenného kadlubu a kousek železné strusky. Všechny zlomky mazanice z této jámy byly škvárovitě přepáleny, větší kousky měly na jedné straně poměrně pravidelnou, asi 5 mm silnou škvárovitou vrstvu, jejíž povrch byl zelený, sklovitě hladký.

Současnost obou objektů dosvědčuje pěkný soubor na kruhu točené keramiky. Dominantním tvarem byly baňaté bezuché hrnce s lehce odsazeným hrdlem, s drsným, písčitým povrchem, šedé a to tmavé i světlé, až okrově šedé barvy, zdobené nad max. výdutí mělkými horizontálními žlábkami. Jeden z těchto hrnců byl ze střepů nalezených v oválné jámě z větší části rekonstruován, kresebná rekonstrukce umožnila věrné zařazení i dochovaného okraje¹ / dochov. v. 19,9 cm, původní v. asi 23 cm, Φ dna asi 8,5 cm, Φ okraje asi 13 cm; inv. č. 03272-65/78/. Jeho obdobu představuje větší okrajová část hrnce z chaty s okrajem uvnitř výrazně prožlábnutým / inv. č. 03272-1/78/. Ze stejného materiálu jako uvedené hrnce byly také mísovitě nádoby / inv. č. 03272-17/78/. Druhou skupinu tvoří zlomky z jemně plavené, šedé hlíny, většinou světle šedé, v menší míře tmavě šedé. Zastupují tvarově širokou škálu nádob od miniaturní vázičky se silně staženou nožkou ke dnu lehce rozšířenou / Φ dna snad asi 3,5 cm, Φ max. výdutí cca 7 cm; inv. č. 03272-24, a-c-/78/, přes nízké mísovité tvary s lomem na břichu a lehce prohnutým hrdlem / inv. č. 03272-25, 68. 69/78/, a větší mísy s vyděleným pásem nad lomem, v němž zůstaly nepatrné stopy po vleštěné vlnici / inv. č. 03272-29/78/, k hrncovitým nádobám s výrazně vyhnutým okrajem / inv. č. 03272-26/78/ nebo s vodorovným, vně i dovnitř rozšířeným okrajem / inv. č. 03272-27/78/. Třetí skupina zahrnuje zlomky černých nádob s vleštovanými pásy, v jednom případě s vlnicí na pásu dovnitř odsazeném / inv. č. 03272-66/78/, které byly zhotoveny z plavené hlíny se slabou příměsí jemného písku. Jedna nádobka této skupiny měla pod hrdlem hluboko dovnitř prohnutým ostrý lom, těsně pod ním vystoupilý pásek / inv. č. 03272-40/78/, dno bylo prstencovité. Poněkud zvláštní jsou tři zlomky: tmavě šedý, masivnější okraj patrně hrncovité nádoby, mírně vyhnutý, zevnitř zaoblený, při rtu naspodu zdobený nehtovými vrypy / inv. č. 03272-42/78/, střep od silného dna vně nožkovitě odsazeného, okrově barvy / inv. č. 03272-43/78/ a světle červenohnědý zlomek s kořenem ucha, snad ze džbánku / inv. č. 03272-44/78/. Kontrastem dokonale na kruhu vyráběné keramiky jsou 4 střepy nádob dělaných v ruce. Z nich okraj drobnějšího hrncu má zrnitý, dosti jemný materiál smíšený z hlíny a písku a uhlazený, vně šedohnědý, uvnitř černý povrch / inv. č. 03272-45/78/, okrajová část spleená ze dvou kusů je z hrubého materiálu s četnými i většími kaménky, které na mnoha místech vystupují na nerovný povrch, kaménky hrubě zdrsňené / inv. č. 03272-46/78/. Hliněný přeslen, zhotovený z plavené, jemně zrnité hlíny byl vyhlazený, šedohnědý, s tmavšími skvrnami. Má měkce řezaný tvar, horní polovinu široce kónickou, na max. průměru válcovitý pásek asi 6 mm vysoký, dole nízká kónická ploška přechází v základnu dovnitř vyklenutou / v. 19,5 mm, Φ 36 mm, Φ otvoru 10 mm; inv. č. 03272-48/78/.

I když povětrnostní podmínky nedovolily provést výzkum v širším měřítku a nebylo možno poříditi ani fotografickou terénní dokumentaci, je třeba vyzvednout některé důležité prvky, které tento objev přinesl pro poznání období počátku stěhování národů na Moravě. Na prvním místě je to úplný půdorys obydlí s hliněnou pecí v rohu. Zahloubené příbytky jsou ve střední Evropě běžným zjevem v celém prvním tisíciletí nového letopočtu². Prodělávají svůj zvláštní vývoj. Zrcadlí se v nich nejen přírodní prostředí, nýbrž i určitý vkus celých společenství. Některí badatelé soudí, že by mohly odrážet i zvyky emických skupin³. Z moravského hlediska je významné, že obdélníkovitá zahloubená chata bez kúlových jam s hliněnou pecí v rohu nemá v bezprostředně předcházející době období, je novým prvkem. Jeho původ nelze zatím jednoznačně vysvětlit pro malý počet nálezů v časovém horizontu doby stěhování národů a to jak v karpatské kotlině, tak i nad Karpatami v Malopolsku. Pozdější slovanské zahloubené příbytky mají na rozdíl od naší chaty vždy téměř čtvercovitý půdorys⁴. Keramické nálezy prokazují blízkou příbuznost sídliště v Drysicích se známými lokalitami z první poloviny 5. století ve Velkých Němčicích⁵, v Hulíně⁶, v Lovčičkách⁷ aj. Při srovnání s nálezy na výšinném sídlišti na Starých Zámčích v Brně-Lišni⁸ najdeme období zejména v mladším horizontu tamních nálezů, především v čtvrté a sedmé skupině, pouze několik našich střepů je podobných relativně starší šesté skupině /keramika z plaveného šedožlutého či okrového materiálu/. Podobně jako v cit. publikaci nálezů ze Starých Zámků je třeba vyzvednout styčné body mezi naším sídlištem a starší fází kostrových pohřebišť z doby stěhování národů. Nelze nepřipomenout úzký vztah mezi střepy ze šedožlutého materiálu s vydatnou příměsí hrubšího písku, která se projevuje drsným až krupičkovitým povrchem, nalezenými v chatě i v oválné jámě v Drysicích a džbánem ze stejného materiálu, objeveným v hrobě č. 25h z výzkumu 1954 na pohřebišti v Šaraticích, okr. Vyškov⁹.

Je zajímavé, že v uvedeném hrobě byl se džbánem hliněný přeslen stejného typu jako je výše popsany přeslen z naší chaty.

Asi 12-15 m východně od chaty z počátku doby stěhování národů byla narušena větší pravěká sídlištní jáma. Při zjišťovacím výkopu získali z ní členové vlastivědného kroužku v Drysicích střepy, zlomek válcovitého závaží, tři přesleny, mazanici, uhlíky a zvířecí kosti. Typičtější střepy byly z několika hrncovitých nádob s okrajem téměř kolmo postaveným, zdobených jednou řadou prstových důlků /inv. č. 03272-95 až 98/78, jeden z hrdla masivní amfory /i.č. 03272-99/78/, další snad z velkého osudí vně tuhovaného, zdobeného na hrdle horizontálními, na břiše svislými pásky rýh /i.č. 03272-91 až 94/78/. Ve zlomcích bylo také zastoupeno několik misek uvnitř zdobených vleštovanými ornamenty, především do středu svislými pásky rýh a jemnými mřížkami /i.č. 03272-81 až 89/78/. Jeden přeslen má tvar nepravidelné, značně zploštělé koule s řadou prstových vrypů s otiskem nehtu na největší výduti /v. 2,7 cm, Φ 3,4 x 3,5 cm; i.č. 03272-103/78/, další dva jsou dvojkónické. Horní část je vysoká, kuželovitá, spodní nízká, lehce vypouklá přechází ve velkou základnu. U většího přeslenu zdobí plošku mezi lomem a silně dovnitř klenutou základnou čtyři svazky šikmých rýžek /v. 2,7 cm, Φ 3,4 cm; i.č. 03272-104/78/, drobný přeslínek je poněkud nesouměrný, bez výzdoby /v. 1,5 cm, Φ 2,3 x 2,4 cm; i.č. 03272-105/78/. Uvedené nálezy datují sídlištní jámu do halštatského období lužické kultury¹⁰

Poznámky:

- 1 Za provedení kresebné rekonstrukce děkuji dr. I. Peškařovi, CSc.
- 2 W.U. Guyan, Einige Karten zur Verbreitung des Grubenhauses in Mitteleuropa im ersten nachchristlichen Jahrtausend und einige Hinweise auf das archäologische Problem der völkerwanderungszeitlichen Hausformen der Schweiz, 42. Jahrbuch der Schweiz. Gesellschaft für Urgeschichte 1952, 174-197.
- 3 J. Zeman, Nejstarší slovanské osídlení Čech, PÁ LXVII 1976, 179.
- 4 P. Donat, Zur Nordausbreitung der slawischen Grubenhäuser, ZfA 4 1970, 252-255; P.A. Rappoport, Die ostslawischen Wohnbauten des 6.-13. Jh. in Waldsteppenzone. ZfA 6 1972, 228-239; J. Zeman l.c., 176.
- 5 I.L. Červinka, Germáni na Moravě, Anthropologie, XIV 1936, 115; I. Peškař, Sídlíště v trati "Skalka" u Velkých Němčic, PV 1959, 94; týž, násl. zpráva v archivu AÚ ČSAV v Brně, č. j. 1219/65 /; za laskavé umožnění konfrontace nálezů z Drysic s nepubl. keramikou z Velkých Němčic děkuji dr. I. Peškařovi/.
- 6 V. Spurný, Sídlíště z doby stěhování národů v Hulíně, AR X 1958, 630-637, 658-659.
- 7 J. Tejral, Sídlíště z doby stěhování národů v Lovčičkách u Slavkova, PV 1959, 98; J. Ondráček - J. Tejral, Obytný objekt z počátků doby stěhování národů v Lovčičkách u Vyškova, PA LV 1964, 363-369; J. Tejral, Grundzüge der Völkerwanderungszeit in Mähren, Studie AÚ ČSAV v Brně, IV/2 1976, 19-25.
- 8 Č. Staňa, Poznámky k počátkům doby stěhování národů na Moravě, PA LXI 1970, 536-556.
- 9 Č. Staňa, o.c., 533; týž, Nové nálezy na pohřebišti z doby stěhování národů v Šaraticích, AR VIII 1956, 669-671, 679-684.
10. Za upřesnění kulturního zařazení halštatských nálezů děkuji dr. J. Nekvasilovi, CSc.

Siedlung aus dem Beginn der Völkerwanderungszeit und aus der Hallstattzeit in Drysice /Bez. Vyškov/. In der zweiten Novemberhälfte 1978 wurde der Ackerboden auf dem Bau der Staatsstrasse nordöstlich der Gemeinde Drysice maschinell abgenommen. Auf der abgedeckten Fläche kamen archäologische Objekte zum Vorschein. Ihrer Untersuchung konnte nur ein einziger sehr ungünstiger Tag gewidmet werden. Dann fiel Schnee und im Jänner wurde die Fläche mit der Aufschüttung des Strassenkörpers überdeckt. Von einer Reihe Siedlungsobjekte wurde eine Erdhütte von rechteckigem Grundriss im Ausmasse von 400 x 235 - 255 cm, mit der Längsachse NNW - S00 untersucht, die in das Lössliegende 25 - 40 cm ohne Pfosten gruben eingetieft war. In der nordwestlichen Hüttenecke waren Überreste zweifellos von einem tönernen Kuppelherd mit dem Innendurchmesser von ca. 80 cm. Der Boden des Herdes war ca 10cm unter dem Hüttenboden eingetieft, der Herd schnitt sich bogenförmig bis zu 20 cm bei der Ecke der nnö. Hüttenwand ein. Aus der Aufschüttung des Objektes hat man Scherben aus dem Beginn der Völkerwanderungszeit, einen tönernen Spinnwirtel, drei eiserne Bruchstücke, Tierknochen, Holzkohlestückchen und Lehmewurf gewonnen. Ungefähr 5 m westlich von der Hütte war eine gleichzeitige kreisförmige Grube / Φ 100 x 120 cm, Tiefe ca. 50 - 60 cm/, in der Scherben, Tierknochen, Lehmewurf, das Bruchstück einer steinernen Gussform und ein Stück Eisenschlacke gefunden wurden. Die Gleichzeitigkeit der beiden Objekte bezeugt ein schöner Komplex an Drehscheibenkeramik. Es überwiegen Scherben mit rauher bis sandiger Oberfläche von grauer Farbe, von denen ein typischer Topf rekonstruiert wurde¹. Die zweite Gruppe bilden Bruchstücke aus feingeschlemmtem grauem Ton, die dritte, nicht zahlreiche Gruppe, bildet schwarze Keramik, mit eingeglätteten Ornamenten verziert. Nur 4 Scherben sind aus handgemachten Gefäßen; am markantesten ist der aus zwei Stücken geklebte Randteil. Er ist aus grobem Material mit zahlreichen Steinchen, die an die unebene Oberfläche hervortreten /Inv. Nr. 03272-46/78/.

Auch wenn es gelang von der Siedlung nur einen geringfügigen unansehnlichen Torso zu bergen /von der Oberfläche der benachbarten Hütte wurden nur einige Scherben gesammelt/ kann man sie nach den Keramikfunden eindeutig in die Gruppe der bekannten Siedlungen aus der ersten Hälfte des 5. Jahrhunderts aus Velké Němčice⁵, aus Hulín⁶, aus Lovčičky⁷ u.a. einreihen. Im Rahmen der eingetieften Wohnbauten²⁻³ ist die Hütte aus Drysice in Mähren ein neues Element, das sich von den Wohnbauten aus der römischen Kaiserzeit /es fehlen Pfostengruben/ sowie von den späteren slawischen die fast immer viereckig sind⁴ unterscheidet. Bei dem Vergleich mit den Befunden von der Höhensiedlung auf Staré Zámky in Brno-Lišen, finden wir Analogien im jüngeren Horizont der dortigen Funde⁸. Die Funde aus Drysice erinnern an eine enge Beziehung zur älteren Phase der Körpergräberfelder aus der Völkerwanderungszeit in Mähren, vor allem durch die Keramik aus grau-gelbem Material mit ausgiebiger Beimengung von gröberem Sand, die sich durch eine rauhe bis griesartige Oberfläche äussert. Auch der Spinnwirtel aus Drysice hat getreue Analogien auf den angeführten Gräberfeldern, z. B. in Grab Nr. 25b aus der Grabung 1954 in Šaratice, Bez. Vyškov⁹.

Ostlich der untersuchten Hütte aus dem Beginn der Völkerwanderungszeit, wurde eine grössere Siedlungsgrube aus dem hallstattzeitlichen Abschnitt der Lausitzer Kultur gestört¹⁰. Aus dieser wurden Scherben von Schüsseln mit eingeglätteten Ornamenten verziert und von grösseren topfförmigen sowie anderen Gefässen, das Bruchstück eines zylindrischen tönernen Gewichtes, drei Spinnwirtel, Lehmewurf, Holzkohlestückchen und Tierknochen gewonnen.

VORBERICHT ÜBER DIE ERGEBNISSE DER 25.GRABUNGSSAISON IN MIKULČICE

/Bez. Hodonín/

Zdeněk Klanica, AŮ ČSAV, Brno

Im Jahre 1978 setzte man in Mikulčice in der Lösung der Fragen fort, die in den vergangenen Jahren gesetzt wurden. Es handelte sich vor allem um die umfangreiche Abdeckung der Flusssedimente und der anliegenden Fortifikationssysteme im Raume zwischen der V. und VI. Kirche. Im Zusammenhang damit verlief weiter die Grabung der Bauten kirchlichen Charakters östlich der V. Kirche, der anliegenden Siedlung und Gräberfeldes auf einer Fläche von fast 2500 m². Die ziemliche Mächtigkeit der Sedimente in dem Flussbett verlangsamte den Arbeitsprozess. Auch wenn die jüngsten Schichten teilweise mechanisch abgenommen wurden, betrug trotzdem die Kubatur des Erdreiches, das zur manuellen Abnahme und Transport bestimmt war, nur in dem Flussbett um 900 m³. Die Grabung verlief hier oberhalb des Niveaus des Grundwassers, so dass im Gesamtfundprofil vorläufig Gegenstände aus Holz und aus anderen organischen Stoffen fehlen. In den sandigen Anschwemmungen kommt laufend eine entwickelte Burgwallkeramik aus dem Ende des grossmährischen Zeitabschnittes vor.

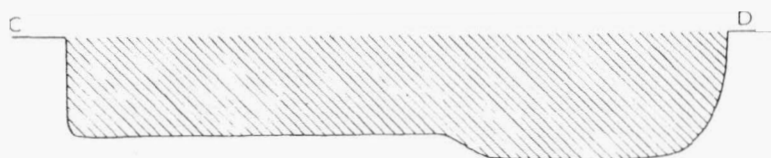
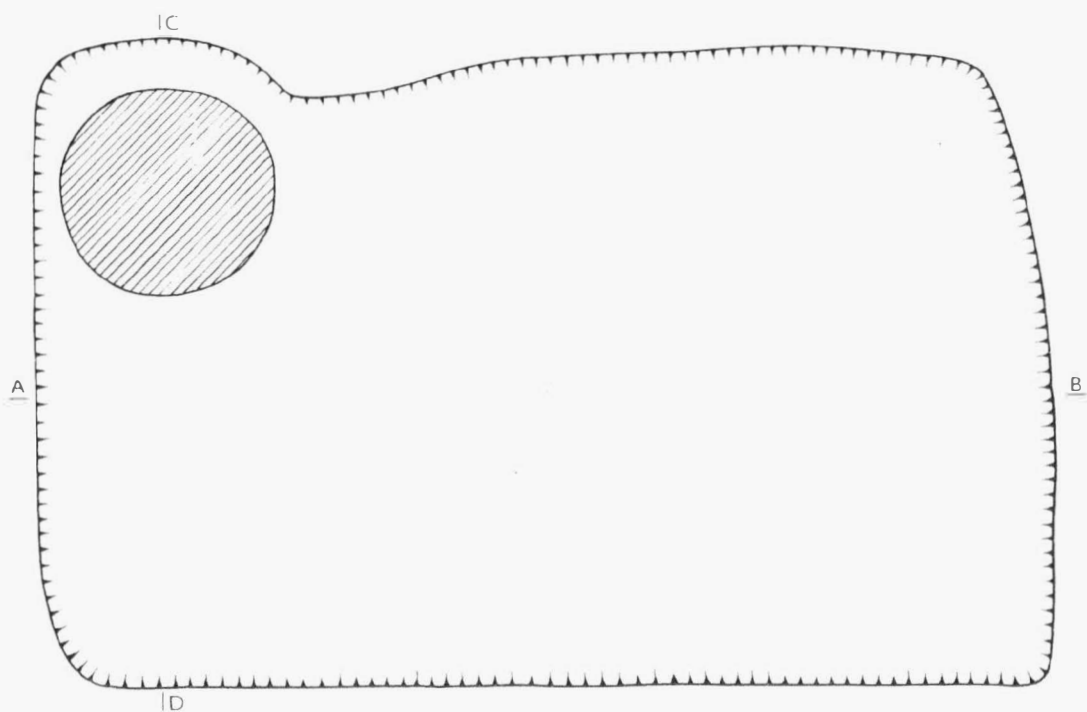
Die Fortifikationen wurden an beiden Ufern des Flussbettes untersucht. In der Umgebung der VI. Kirche verfolgten wir die Befestigung, die am Rande des Gräberfeldes verläuft, das mit dem angeführten Bau zusammenhängt. Zu dem erwähnten Gräberfeld gehören auch einige Gräber, in nächster Nähe der Umfriedung nördlich der Rotunde gefunden. Grab 1479 enthielt silberne Körbchenohrhänge, die von einem getriebenen vergoldeten Kugelknopf aus Kupferblech begleitet sind. Die alleinige Umfriedung um die Rotunde und um das anliegende Gräberfeld hatte in dem untersuchten Abschnitt eine hölzerne Palisadenkonstruktion, in der Nähe der Pforte durch eine Steinmauer verstärkt. Nördlich der Rotunde verliert sich die Steinmauer bereits. Die Untersuchung dieser Konstruktion wird in den folgenden Jahren fortsetzen.

Die Grabung der befestigten Fürstenburg erwies die Richtigkeit der Auswahl der Stelle, sofern es die vorausgesetzte Pforte in der Befestigung betrifft. Die abgedeckte Konstruktion, die aus Überresten mit Steinen ausgelegten Pfostengruben im Innendurchmesser bis zu 40 cm besteht, belegt ihre Existenz, ähnlich wie die trocken gelegte Mauer der nördlichen Pfortenkanté. Die Terrainabdeckung der Pforte ist nicht beendet und offen bleibt auch die Frage der Überbrückung des Flussbettes zwischen der V. und VI. Kirche, von der wir bisher keine Spuren fanden.

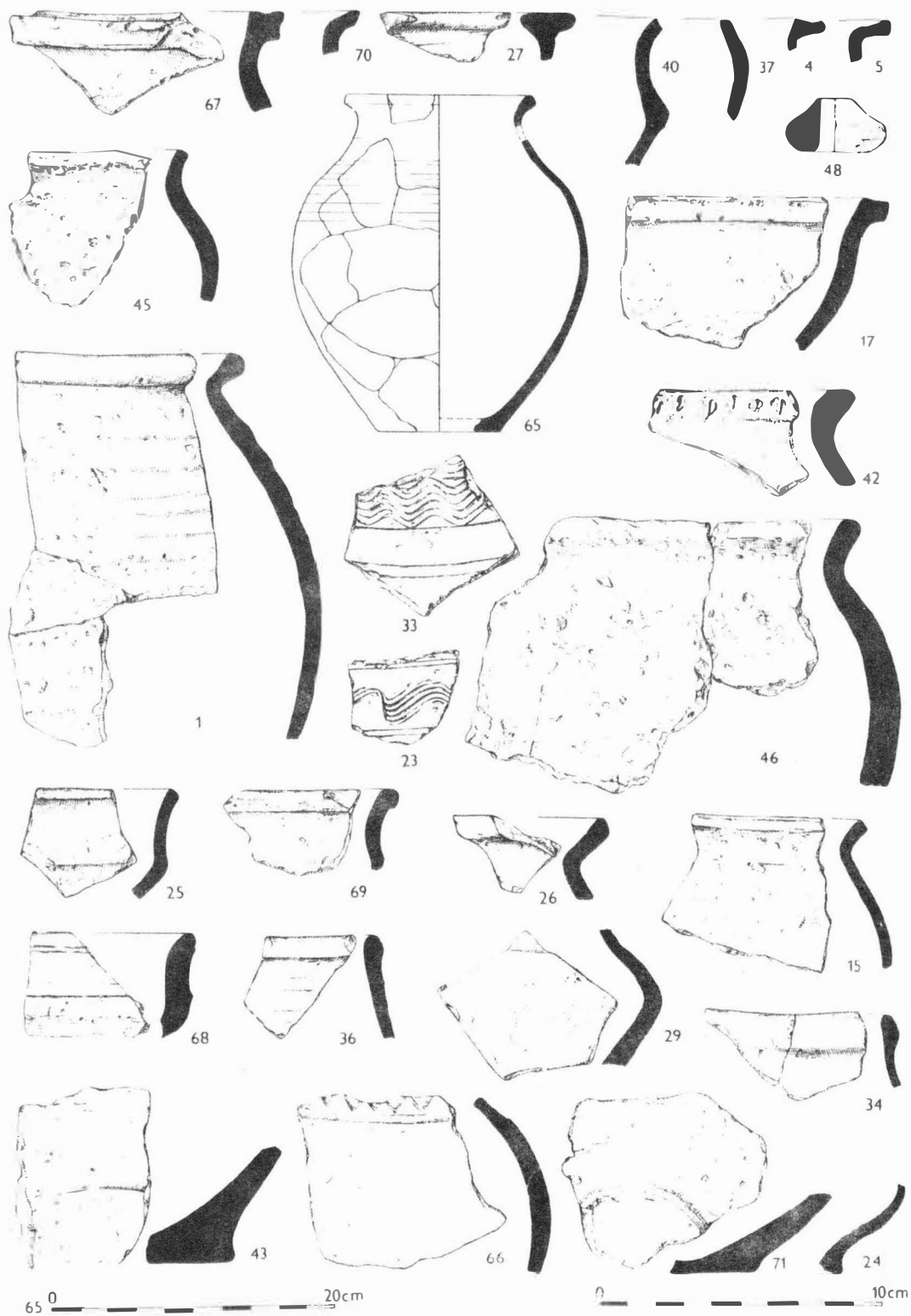
Bereits in der vorhergehenden Grabungssaison wurden in unmittelbarer Nähe des Einganges in den Burgwall Überreste von gemauerten Bauten vermutlich kirchlichen Charakters entdeckt, in deren Interpretation auch in der nachfolgenden Saison fortgesetzt wird. Es handelt sich offensichtlich um drei Objekte, deren gegenseitiger Zusammenhang nicht ganz klar ist. Bestandteil eines von diesen war ein gegossener Mörtelfussboden, den ungefähr dreissig Gräber respektierten. Mit Rücksicht darauf kann man einen kultischen Charakter des Gebäudes nicht ausschliessen. Der erwähnte gegossene Mörtelfussboden und mit ihm zusammenhängende Überreste einer Steinmauer waren auf der Destruktion eines umfangreichen Holzbaues erbaut worden, den wir nach den Funden der gegossenen bronzenen Zieraten in das 8. Jahrhundert einreihen können. Das Gräberfeld datieren wir dann nach dem Silberschmuck in das Ende des 9. und Beginn des 10. Jahrhunderts. Der Gross-

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1978

Vydává	: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19
Odpovědný redaktor	: akademik Josef Poulík
Redaktoři	: dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhovský
Překlady	: dr. R. Tichý, E. Tichá
Kresby	: doc. dr. B. Klíma, A. Malinková, A. Šik
Na titulním listě	: železná motyka ze slovanského sídliště u Palonína
Tisk	: Moravské tiskařské závody, n.p. Olomouc, závod Gottwaldov, provoz 34 - Kyjov
Evidenční číslo	: ÚVTEI - 73332
Vydáno jako rukopis	: 450 kusů - neprodejné

Obr. 11
 Drysice /okr. Vyškov/. Sídliště z počátku doby stěhování národů. Chata I, půdorys a řez objektem.
 - Siedlung aus dem Beginn der Völkerwanderungszeit. Hütte I, Grundriss und Schnitt durch das Objekt.

Obr. 12

Dryšice /okr. Vyškov/. Sídliště z počátku doby stěhování národů. Výběr keramiky z chaty I /č. 1 - 48/ a z oválné jámy v jejím sousedství /č. 65 - 71/. Čísla na obrázku s konstantním doplňkem 03272-.../78 jsou inventární čísla nálezů. - Siedlung aus dem Beginn der Völkerwanderungszeit. Keramikauswahl aus Hütte I /Nr. 1 - 48/ und aus einer ovalen Grube in deren Nachbarschaft /Nr. 65 - 71/. Die Nummern auf der Abbildung mit konstanter Ergänzung 03272-.../78 sind Inventar-nummern der Funde.